

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnim Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Clericus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

Clericus.
Circumcisio.

115

Vide v. *Baptismus*.

Claustrum.

Vide v. *Monasterium, Moniales, Religiosi*.

Clausura

Vide v. *Monasterium, Moniales, Religiosi*.

Clericus.

Vide v. *Censura, Degradatio, Excommunicatio, Officium divinum, Ordo, Suspensio*.

1. Clericus significat sortem seu hereditatem, eò quod Deus peculiariter sit illius sors sive pars: obligantur clericis gestare habitum & tonsuram: nec excusat à peccato mortali, qui initatus majoribus ordinibus, aut habens beneficium, non gestat tonsuram vel habitum ad longum tempus absque justa causa. Peccant ergo à fortiori clerici gestantes arma absque iusta & rationabili causa. *tom. I. de Sacramento Ordinis, disp. 8 quest. unic. punct. ult. n. I. & seqq.*

2. Debent præterea clerici initiati sacris ordinibus recitare Horas Canonicas, & servare castitatem. *ibid. n. 8.*

3. Clerici exempti sunt à laica potestate. *ibid. n. 9. & to 2. circa 8. Decal. præcept. disp. 10. q. 2. punct. I. §. I. n. 2. & seqq.*

4. Clericus qui primam tonsuram eo tantum fine recipit, ut fruatur privilegio clericali, non peccat mortaliter. *tom. I. de Sacr. Ord. disp. 8. quest. unic. punct. ult. n. 10,*

A D D I T I O.

Clericus in sacris potest conveniri coram judice sacerdotali in civilibus, de licentia Episcopi sui Sylvestri. *v. judeo n. 4.*

Potest clericus in criminis deprehensus capi à sacerdotali judice, ut Ecclesiastico tradatur; potest & noctu capi, si cum armis incedat; præsumitur enim velle delinquere, in quo potest impediri etiam per sacerdotalem potestatem. *Quin enim*

H. 2

enim

etiam potest à quovis sacerdotali teneri clericus, & includi, ne
lædat alterum.

Posse etiam fugientem, vel de fuga suspectum, capi à cre-
ditore, ut tradatur judici Ecclesiastico, tenet Sylv. excom. 6.
q.14. Navar. c. 27. nū. 82. qui tenet esse Panorm. & commu-
nem in cap. cùm non ab hom. de jud. (Noctu) Nav. l. 5. conf. 27.
alias 44. de sent. excom.

Clerici tenentur legibus civilibus reipubl. in qua degum,
modo non impedian officium Ecclesiasticum, & libertati
Ecclesiasticae non repugnant. Et hoc modo solum via dire-
cta, non autem coactiva Host. cap. fin. de solv. Covar. 2. p.
epit. c. 6. in princ. n. 20 Dried. lib. de lib. Eccles. c. 9. Sot. lib. 1. de
just. q. 6. art. 7. Cast. lib. 1. de vig. pœn cap. ult. & alii.

Clerici bona possunt per judicem Ecclesiasticum con-
scari, in casibus, quibus laici sic puniuntur.

Clericus calumniosus accusator debet privari officio, &
verberatus in exilium mitti.

Clericus non potest consentire in judicem Ecclesiasti-
cum non suum, sine licentia sui Episcopi.

Clericus pauper non tenetur cedere bonis Nec pro debi-
to non ex delicto contracto potest conveniri ultra quam
facere potest, nec, si est in sacris, puniri corporaliter pro de-
bito, quod potest solvere. Cov. l. 1. c. 4. var. resol. n. 4.

Potest, qui est in sacris, aut beneficiatus, advocate coram
judice Ecclesiastico; at coram sacerdotali solum in causa pro-
pria, vel Ecclesiæ, vel miserabilium, vel propinquorum, [qui
alium advocationem commodè non possunt habere] usque ad
quartum gradum. Non potest autem esse laici procurator
generalis, sed solum in aliquo negotio; nec locum tenens
Principis sacerdotalis, sed potest esse consiliarius: nec luci
gratia negotiari per se, sed ob suam, aut suorum necessitatē.
Non est autem negotiari vendere aliquid carius quam emi-
sti, nisi ad id emisses. Potest & per alium honeste negotiari,
& per se vendere, arte honesta à se facta. Non potest vero
gestare arma offensiva, nec interesse executioni sententie
capitalis, nisi officii spiritualis causa; nec exercere medici,
aut chirurgi officium, ubi opus sit adiustione, aut incisione,
nisi cum pauperibus, aut alioqui sua, aut proximi necessitas
postulet; nec venari, nisi causa recreationis sine strepitu;
nec accipitres ad id alore, aut falcones; nec aleis ludere, nisi
modicè, causaque recreationis.

Ludere

Ludere autem in magna quantitate ob lucrum, Navarr. mortale existimat. Vide Sylv. verb. *advocatus* §. 2. Nec lucri) negotiationem. dist. 88. Mol. dist. 342. possunt tamen locare prædia colenda ad annos tres. Per alium.) Mol. l. cit. nu. 10. Joan. Medin. q. 20. de rest. c. clericus. 1. & 2. 91. dist. Vide Navar. c. 20. n. 9. De negotiatione licita & illicita Clericis, Mol. in d. fl. 347.

Clericus in maxima necessitate potest cogi ab Episcopo civitatem custodire ; potest ob invata ab hostibus pugnare; nec erit irregularis, si hostem occidat, aut mutilet.

Quæres : Sitne clericis licitum studium Medicinæ, vel Juris Civilis. Resp. Studium sacerdotalium litterarum, ut Philosophiæ, esse licitum Clerico, ut habetur cap. *turbas*. c. *legimus*. dist. 37. nisi aliquis magnus abusus in eo fiat, ut si Episcopus aliquis, qualem reprehendit Gregor. loco sacrarum litterarum suis prælegeret Grammaticam. Resp. 2. Legis studium, Medicinæ & Chirurgiæ vetitum esse religiosis, & multis clericis, Archidiac. Diacon. Prælat. Præposit. Cantoriis. & Personatus habentibus idque sub pena excommunicationis, nisi ab eo studio supercederint. Resp. 3. Exercitium Medicinæ & Chirurgiæ Clericis omnino esse prohibitum, maximè quando ferrum adhibent incisione, aut adustione, juxta c. *sententiam*; possunt tamen causa pietatis erga miseras personas, vel cognatas, si vita periculum absit, hoc exercitio uti, ut Navar. Sylv.

Num clerici possint tabernarii, vel macellarii esse. Resp. Jure Canon. vetitum esse i. ingredi tabernam, extra necessitatem, ut si sint in itinere, ut habetur c. non oportet. & clerici edendi, d. 44. & can. clerici de vit. &c. Resp. 2. Clericos non posse esse hospites, & laniones, & si abstinere nolint, sunt ab officio deponendi, c. nulli clericis. d. 44. & omni privilegio clericali privandi, cap. *diocesanis*, de vit. & hon. in clement.

Quæres : An clerici possint esse histriones, & personas in comediiis sustinere ? Resp. 1. Secundum Canones non posse esse histriones, mimos, joculatores publicos, & ipso jure omni privilegio clericali privantur, si per annum, aut breviori tempore post admonitionem, hanc artem exercuerint. (Publicos.) Quia honestæ recreationis causa, vel valedicinis, inter privatos parientes histrionem agere minimè prohibetur, ut habet gloss. in c. clerici. Resp. 2. Clericos non posse ludis publicis histrionum interesse, ut habet c. clerici.

& in syn. jur. 3. c. 7. & Concil. Cabidōn. c. 8. & Conc. Mogunt. ult. cap. 75. Pius V. in const. an. 66. sub gravi pœna prohibuit, ne clerici comœdias, fabulas, hastiludia, aut ludicrum ullum profanum agant, vel spectent. Resp. 3. Non decere, ut clericū existentes in sacris ordinibus etiam personas agant in comediis sacris, & honestis, minimè tamen decere religiosos: licet tamen tam clericis, quam monachis, hujusmodi spectaculis interesse, quia sacra sunt & honesta, & apta ad movendū.

Quæres: An si clericus emat vineam, vel prædium, obnoxium decimis, aliisve oneribus, teneatur praestare decimas. D. Anton. 3. p. tit. 24. c. 29. putat non teneri. Rectius P. normitan. in c. fin. de vit. & hon. cleric. Cardin. ibid. q. 6. putat distinguendum, ut si prædium habeat annexum onus perpetuum, & invariabile, quod clericus teneatur id sustinere; si autem non sit perpetuum, non teneatur, ut si accesserit et nova aliqua disceptatione tempore belli, quando cujusque civis bona aestimantur, ut secundum cujusque opes fiat distributio.

Quæres: An quando clerici in negotiationis causa, vel alia de causa, bona sua temporalia transferant alium in locum, teneantur solvere tributa sua laico. Resp. cum gloss. in cap. quamquam. de censib. in 6. eos non teneri ad tributum, cum bona acquisita ex fructibus suorum beneficiorum alio transferunt. Si autem fructus bonorum patrimonialium transferant, & id faciant causa negotiationis, tenentur solvere tributum, sicut laici, si autem non faciant, nisi pro sua necessitate, non tenentur.

Coadjutor, Coadjutus.

Vide v. Distributiones.

Commodatum.

I. Commodatum (quasi datus commido alterius) est contractus, quo res alteri conceditur ad certum usum. Ad commodatum requiritur mutuus consensus, ut tradatur gratis commodatario ad aliquem certum usum, & ad certum aliquod tempus, expresse vel tacite; & praeterea ut dominium commodati perseveret apud commodantem; consequenter si pereat absque culpa commodatarii, non pereat com-